

ВІДГУК

на дисертаційну роботу Асаулюк Інни Олексіївни «Теоретико-методичні основи професійно-прикладної фізичної підготовки студентів мистецьких спеціальностей», представлену на здобуття наукового ступеня доктора наук з фізичного виховання та спорту за спеціальністю 24.00.02 – фізична культура, фізичне виховання різних груп населення

Актуальність обраної теми дисертації. Динамічність і взаємозумовленість явищ у 21 столітті – столітті глобалізації, нових технологій та інновацій, диктують необхідність нового підходу до організації світової системи вищої освіти. На сьогодні конкурентну перевагу будь-якої розвиненої країни спроектовує розвиток її людського потенціалу, зумовленого рівнем і якістю вищої освіти.

Науково-технічна еволюція вносить суттєві корективи в сферу виробничої діяльності фахівців, оновлює й ускладнює вимоги до професійно-прикладної фізичної підготовки (ППФП) студентів, їхньої трудової діяльності. На даний час, учені, слушно зауважують, що сучасне виробництво, інформаційне суспільство, нові економічні відносини зумовлюють зменшення частки фізичної праці, а відтак – актуалізують потребу перегляду структури, змісту та спрямованості професійно-прикладної фізичної підготовки студентів ЗВО.

Грунтовний аналіз наукової літератури засвідчив, що проблема теоретичного обґрунтування концепції ППФП студентів музичних спеціалізацій представлена обмеженою кількістю робіт, у яких розв'язано окремі питання вдосконалення професійно значущих умінь і навичок майбутніх керівників хорових колективів, керівників інструментальних колективів (народних, духових та естрадних інструментів), учителів музики, співаків, зокрема їхнього формування на основі навчання вправ координаційної спрямованості, а також складнокоординаційних рухів у процесі фізичного виховання з урахуванням музичної спеціалізації не була

предметом широкого спектру досліджень вітчизняними та зарубіжними вченими і тому вимагає подальшої уваги.

Дисертаційну роботу виконано відповідно до Зведеного Плану НДР у сфері фізичної культури і спорту на 2011–2015 рр. Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту за темою 3.7 «Вдосконалення біомеханічних технологій у фізичному вихованні і реабілітації з урахуванням індивідуальних особливостей моторики людини» (номер державної реєстрації 0111U001734), за темою комплексного наукового проєкту «Теоретико-методичні засади формування культури фізичного здоров'я у студентської молоді» на 2015–2017 рр. (номер державної реєстрації 0115U0067675), за темою науково-дослідної роботи кафедри теорії і методики фізичного виховання Вінницького державного педагогічного університету імені М. Коцюбинського «Теоретико-методичні засади застосування інноваційних технологій у фізичному вихованні та спорті» на 2018–2022 рр. Роль авторки полягає в теоретико-методичному обґрунтуванні положень концепції ППФП у системі фізичного виховання студентів закладів освіти.

Ступінь обґрунтованості наукових досліджень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Методологічне підґрунтя дослідження склали загальні положення й настанови діалектичного, загальнонаукового, субстратного, аксіологічного, діяльнісного, синергетичного, соціально-культурного і системного підходів, які адаптовані у відповідності до досягнення поставленої мети. Дисертація характеризується глибоким розкриттям досліджуваної проблеми, самостійністю у підходах до їх висвітлення, ґрунтовною практичною перевіркою отриманих результатів, їх суттєвою теоретичною і практичною значущістю. Наукові положення, висновки та практичні рекомендації, що висвітлені у дисертаційній роботі, повною мірою відповідають меті і завданням та обґрунтовані наведеними даними згідно з результатами дослідження. Ступінь вірогідності отриманих кількісних даних забезпечена значним обсягом дослідження, кількістю

випробовуваних, отриманими цифровими даними, використанням у роботі сучасних методів дослідження та застосуванням адекватних методів математичної обробки матеріалів.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що: дисертанткою уперше науково обґрунтовано концепцію професійно-прикладної фізичної підготовки студентів спеціальності «Музичне мистецтво», спеціалізацій «фортепіано, оркестрові, струнні інструменти», «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти», спрямованої на підвищення рівня готовності студентів до професійної діяльності, яка розроблена з урахуванням низки передумов: соціальних, особистісних, біологічних та професійних; підходів (діалектичний, аксіологічний, системний, соціокультурний, структурно-функціональний, акмеологічний, синергетичний, професіографічний, діяльнісний, компетентнісний, особистий, екзистенційний) що виступали теоретичним базисом концепції, мету, завдання, принципи, організаційно-педагогічні й дидактичні умови, етапи впровадження, критерії ефективності та шляхи реалізації концепції. Здобувачкою уперше обґрунтовано, розроблено та практично перевірено технологію професійно-прикладної фізичної підготовки як практичний складник концепції, що охоплює: мету, завдання, принципи, етапи (підготовчий, базовий, підтримувальний), структурні компоненти (діагностико-організаційний, інформаційно-гносеологічний, методичний, критерійно-оцінювальний), низку інтерактивних форм навчання, зміст програм професійно-прикладної фізичної підготовки студентів спеціалізацій «фортепіано, оркестрові, струнні інструменти», «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти» в освітньому процесі (для розвитку та вдосконалення професійно важливих якостей, формування ергономічно доцільної пози гри на інструменті, профілактики та корекції порушень біогеометричного профілю постави), види контролю, а також критерії ефективності.

І.О. Асаулюк уперше, базуючись на результатах проведеного експертного аналізу, визначено професійно значущі якості студентів спеціальності «Музичне мистецтво» спеціалізацій «фортепіано, оркестрові, струнні інструменти» (гра на музичному інструменті – скрипці), «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти» (гра на музичному інструменті – барабані), що впливають на формування професійної майстерності студентів; визначено ергономічно доцільні пози студентів спеціальності «Музичне мистецтво» під час гри на інструменті спеціалізацій «фортепіано, оркестрові, струнні інструменти», «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти. Автором уперше проведено порівняння показників фізичних якостей: витривалості, швидкості, спритності, гнучкості, статичної силової витривалості м'язів тулуба, тонкорухової координації студентів мистецьких спеціальностей у процесі професійно-прикладної фізичної підготовки. Дисертанткою виокремлено дані щодо професійно значущих та фізичних якостей студентів спеціальності «Музичне мистецтво» спеціалізацій «фортепіано, оркестрові, струнні інструменти» (гра на музичному інструменті – фортепіано), «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти» (гра на музичному інструменті – баяні), що впливають на формування професійної майстерності студентів та доповнено зміст професійно-прикладної фізичної підготовки, види контролю, а також критерії ефективності. Завдяки роботі дисертантки, набули подальшого розвитку дані про мотиваційні пріоритети та інтереси, стан здоров'я, фізичну підготовленість, рівень теоретичної підготовленості з фізичної культури студентів мистецьких спеціальностей.

Практична значущість дисертаційної роботи полягає в можливості широкого застосування її теоретичних положень і методичних розробок у процесі організації занять із фізичного виховання студентів, що передбачає використання сучасних спортивно-оздоровчих технологій з урахуванням мотивів, інтересів студентів освітніх закладів культури й мистецтв, уведення

теоретичних положень галузі фізичної культури і спорту в інноваційний контекст.

Здобувачкою запропоновано комплекси фізичних вправ, спрямованих на профілактику порушень постави студентів, підвищення рівня стану біогеометричного профілю, розвитку та вдосконалення професійно важливих фізичних якостей, формування ергономічно доцільної пози гри на інструменті.

Результати досліджень залучено до планування й організації освітнього процесу з фізичного виховання та вдосконалення навчальних дисциплін у закладах освіти. Упровадження підтверджено відповідними довідками й актами.

Повнота викладу основного змісту дисертації не викликає сумніву. За темою дисертації опубліковано 40 наукових праць. Основні положення дисертаційної роботи викладені у монографії «Професійно-прикладна фізична підготовка студентів мистецьких спеціальностей» та 24 наукові праці за темою дисертації (серед яких три одноосібних): 19 опубліковано у фахових виданнях України (із них 11 введено до міжнародних наукометричних баз), 5 – у науковому періодичному виданні іншої держави (введеному до міжнародної наукометричної бази), 8 - мають апробаційний характер, 7 - додатково відображають наукові результати дисертації (із них – 1 навчальний посібник).

За основними положеннями дисертаційної роботи дисертантом було зроблено доповіді на міжнародних науково-практичних конференціях «Фізична культура, спорт та здоров'я нації» (Вінниця, 2011, 2013, 2016, 2019); міжнародних науково-практичних конференціях «Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми» (Вінниця, 2012, 2014, 2018); International Scientific-Practical Conference «Actual questions and problems of development of social sciences» (Kielce, 2016); Міжнародній науково-практичній конференції «Теоретические и прикладные аспекты

олимпийского образования, физической культуры и спорта школьников и учащейся молодежи» (Брест, 2017); Міжнародній науково-практичній конференції «Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві» (Луцьк, 2017); Міжнародній конференції «Сталий розвиток і спадщина у спорті: проблеми та перспективи» (Київ, 2018); Міжнародній конференції «Фізична культура, спорт та здоров'я нації» (Житомир, 2019); I Міжнародній науково-практичній конференції «VinSmartEco» (Вінниця, 2019); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Актуальні проблеми сучасної науки та наукових досліджень» (Вінниця, 2015); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Проблеми сучасної валеології, фізичної культури та реабілітації» (Херсон, 2015); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Теоретико-методичні основи організації фізичного виховання молоді» (Львів, 2016); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Інклюзивна освіта як індивідуальна траєкторія особистісного зростання дитини з особливими освітніми потребами» (Вінниця, 2018); на щорічних науково-методичних конференціях кафедр теоретико-методичних основ фізичного виховання і теорії і методики фізичного виховання і спорту Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (2010–2019).

Робота чітко структурована, дисертанткою вироблена послідовна методика аналізу та систематизовано основні спостереження.

У **вступі** обґрунтовано актуальність обраної теми, вказано на зв'язок роботи з науковими планами, темами; визначено мету, завдання, об'єкт, предмет, основні методологічні засади дослідження; розкрито наукову новизну та практичну значущість одержаних результатів, означено особистий внесок здобувачки в опублікованих у співавторстві наукових працях; подано інформацію про апробацію та впровадження результатів дослідження, окреслено його етапи та наведено дані про кількість публікацій автора за темою дисертації.

У **першому розділі** «Сучасні проблеми професійно-прикладної фізичної

підготовки студентів мистецьких спеціальностей у системі фізичного виховання» проаналізовано літературні та документальні джерела із досліджуваної проблеми.

Репрезентовано дані про використання інноваційних технологій, спрямованих на підвищення ефективності процесу фізичного виховання студентів мистецьких спеціальностей.

Аналіз наукової літератури показав, що сучасне фізичне виховання, яке постійно збагачує арсенал своїх засобів і методів результатами наукових досліджень, різноманітними елементами рухової активності з культур різних народів, стало невід'ємним елементом способу життя людей. Воно істотно впливає на освіту, виховання та здоров'я людини, її місце в суспільстві, життєві позиції, працездатність, комунікабельність, відпочинок, зняття напруженості й профілактику стресів.

Не є винятком стан фізичного розвитку та підготовленості студентів, які навчаються за музично-педагогічним фахом. Особливе місце у професійній освіті майбутніх фахівців посідає спеціальна фізична підготовка та застосування інформаційних технологій у практиці фізичного виховання, які відкривають нові можливості для підвищення ефективності організації процесу ППФП. З огляду на це підготовка студентів спеціальності «Музичне мистецтво» із застосуванням сучасних технологій, спрямованих на розвиток професійно значущих фізичних якостей, на сучасному етапі реформування освіти є актуальною та необхідною.

У **другому розділі** «Методи й організація дослідження» обґрунтовано систему взаємодоповнювальних, дібраних адекватно до об'єкта, предмета, мети та завдань методів дослідження; описано організацію дослідження і контингент обстежуваних студентів мистецьких спеціальностей.

У **третьому розділі** «Особливості мотивації, рівня теоретичних знань та фізичного стану студентів мистецьких спеціальностей» представлено дані констатувального експерименту.

У процесі проведення дослідження авторкою розкрито особливості мотивів та інтересів студентів мистецьких спеціальностей I–IV курсів до занять фізичною культурою і спортом, визначено рівень теоретичних знань студентів із предмета «фізична культура», проаналізовано рівень фізичної підготовленості, фізичної працездатності, функціонального стану та фізичного здоров'я студентів мистецьких спеціальностей, проведено експертне оцінювання фізичних якостей і професійно важливих якостей студентів спеціальності «Музичне мистецтво».

Результати констатувального педагогічного експерименту свідчать, що серед видів спортивно-оздоровчої діяльності пріоритет складають для юнаків I курсу: 3D фітнес – 43,48 %, фітбол-аеробіка – 15,94 %, заняття із використанням стретчингу – 10,14 %, баскетбол – 8,70 %; II курсу – 3D фітнес – 49,18 %, заняття із використанням стретчингу – 18,03 %, фітбол-аеробіка – 13,11 %, волейбол – 9,84 %; III курсу – 3D фітнес – 58,06 %, заняття з використанням стретчингу – 14,52 %, фітбол-аеробіка – 9,68 %, волейбол – 9,68 %; IV курсу – 3D фітнес – 45,07 %, заняття з використанням стретчингу – 11,27 %, фітбол-аеробіка – 9,86 %, волейбол – 8,45 %.

Аналогічна тенденція встановлена здобувачкою у дівчат I курсу – 3D фітнес – 44,09 %, заняття з використанням стретчингу – 14,96 %, фітбол-аеробіка – 8,66 %, теніс – 8,66 %; II курсу – 3D фітнес – 24,46 %, заняття з використанням стретчингу – 21,58 %, фітбол-аеробіка – 9,35 %, теніс – 15,83 %, волейбол – 9,35 %; III курсу – 3D фітнес – 50,00 %, заняття з використанням стретчингу – 12,31 %, фітбол-аеробіка – 11,54 %, волейбол – 9,23 %; IV курсу – 3D фітнес – 65,12 %, заняття з використанням стретчингу – 10,09 %, степ-аеробіка – 8,53 %.

За результатами тестування досліджуваних студентів на предмет визначення рівня їхніх теоретичних знань із предмета «Фізична культура» з'ясовано, що 37,80 % дівчат мистецьких спеціальностей I-го курсу мають середній рівень таких знань, 14,96 % – достатній рівень, 39,37 % – нижче за середній рівень, 6,30 % – низький рівень; 30,94 % дівчат II-го курсу –

середній рівень, 23,02 % – достатній рівень, 35,97 % – нижче за середній рівень, 8,63 % – низький рівень; 38,46 % дівчат III-го курсу – середній рівень, 34,62 % – достатній рівень, 22,31 % – нижчий за середній рівень, 3,08 % – низький рівень; 44,96 % дівчат IV-го курсу – середній рівень, 26,36 % – достатній рівень, 26,36 % – нижче за середній рівень; 52,17 % юнаків мистецьких спеціальностей I-го курсу мають середній рівень таких знань, 34,78 % – достатній рівень, 4,35 % – нижче за середній рівень, 1,45 % – низький рівень; 42,62 % юнаків II-го курсу – середній рівень, 9,84 % – достатній рівень, 39,34 % – нижче за середній рівень; 41,94 % юнаків III-го курсу – середній рівень, 32,26 % – достатній рівень, 20,97 % – нижче за середній рівень; 57,75 % юнаків IV-го курсу – середній рівень, 23,94 % – достатній рівень, 12,68 % – нижче за середній рівень.

Здобувачкою встановлено, зростання кількості дівчат із нижче за середній рівнем індексу фізичної працездатності (ІФП) із кожним наступним курсом (на I курсі – 4,72 % дівчат із нижче за середній рівнем ІФП; на II курсі – на 11,11 % більше, ніж на I курсі; на III курсі – на 3,40 % більше, ніж на II курсі; на IV курсі – 24,03 % дівчат із нижче за середній рівнем ІФП), а також зниження кількості юнаків із високим і вище за середній рівнями індексу фізичної працездатності із кожним наступним курсом.

Дані констатувального педагогічного експерименту дозволили встановити рівень фізичного здоров'я (РФЗ) студентів мистецьких спеціальностей і виявлено домінування серед них середнього рівня фізичного здоров'я: у дівчат I-го курсу – 70,87 %, у другокурсниць – 62,59 %, у представниць III та IV курсів – 58,46 % і 59,69 % відповідно (тоді як найбільшу кількість осіб із РФЗ «низький» спостережено серед дівчат IV курсу – 13,95 %); у юнаків I курсу – 57,97 %, у другокурсників – 70,49 %, у представників III та IV курсів – 75,81 % і 73,24 % відповідно (тоді як найбільшу кількість осіб із РФЗ «низький» простежено серед юнаків II курсу – 3,28 %).

За результатами досліджень дисертанткою окреслено тенденцію до посилення негативної динаміки збільшення кількості студентів із різнотипними функціональними порушеннями: встановлено, що нормальну поставу мають 65,22% юнаків I-го, 52,46 % студентів II-го, 48,39 % юнаків III-го та 48,39 % студентів IV-го курсів.

Також здобувачкою встановлено, що найбільш частотними порушеннями є: на I курсі – «сколіотична постава» (19,35 % осіб спеціалізації «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти», 50,00 % осіб спеціалізації «фортепіано, оркестрові, струнні інструменти»), «кругла спина» (16,67 % осіб спеціалізації «акторське мистецтво, кінофотовідеосправа, теорія музики», 35,48 % осіб спеціалізації «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти»); на II курсі – «сколіотична постава» (57,14 % осіб спеціалізації «фортепіано, оркестрові, струнні інструменти»), «кругла спина» (38,89 % осіб спеціалізації «оркестрові духові та ударні інструменти», 28,57 % осіб спеціалізації «акторське мистецтво, кінофотовідеосправа, теорія музики»), «круглоувігнута спина» (2,78 % осіб спеціалізації «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти»); на III курсі – «сколіотична постава» (66,67 % осіб спеціалізації «фортепіано, оркестрові, струнні інструменти»); на IV курсі – «сколіотична постава» (35,71 % осіб спеціалізації «акторське мистецтво, кінофотовідеосправа, теорія музики», 28,57 % осіб спеціалізації «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти», 33,33 % осіб спеціальності «Хореографія»).

Отримані здобувачкою дані розкривають негативну динаміку ескалації порушень постави студентів від I-го до IV-го курсів, а також найвищі показники таких відхилень ОРА в групах спеціалізацій «фортепіано, оркестрові, струнні інструменти» й «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти».

Під час педагогічного експерименту здобувачкою виявлено негативну тенденцію щодо погіршення результатів фізичної підготовленості студентів

музичних спеціальностей у процесі навчання, що доведено статистично достовірно гіршими результатами фізичної підготовленості студентів II–IV курсів порівняно із результатами студентів I курсу.

Унаслідок експертного оцінювання професійних якостей студентів спеціальності «Музичне мистецтво» різних спеціалізацій здобувачкою виокремлено найбільш значущі професійні якості студентів спеціалізацій «фортепіано», «оркестрові струнні інструменти», «народні інструменти», «ударні інструменти».

Дисертанткою зафіксовано особливості результатів визначення спритності (вправності) пальців за одночасної роботи рук за методикою У. Г. Давлетшина в дівчат I–IV курсів мистецьких спеціальностей: результати дівчат II курсу спеціалізації «акторське мистецтво, кінофотовідеосправа, теорія музики» є статистично достовірно кращими порівняно із результатами I курсу ($p < 0,05$); дівчат IV курсу спеціалізацій «спів, хорове диригування», «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти», «фортепіано, оркестрові, струнні інструменти» є статистично достовірно кращими порівняно із результатами I курсу. У дівчат спеціальності «Хореографія» статистично вірогідних відмінностей за середньостатистичними результатами на досліджуваних курсах не встановлено. Результати виконання тесту У. Г. Давлетшина юнаками I–IV курсів мистецьких спеціальностей також різняться залежно від досліджуваних спеціалізацій: розвиток тонкорухової координації студентів мистецьких спеціальностей має найкращі вияви в юнаків спеціалізації «оркестрові духові та ударні інструменти, народні інструменти».

Отримані здобувачкою результати дослідження стали підґрунтям для визначення теоретико-методичних засад концепції професійно-прикладної фізичної підготовки студентів спеціальності «Музичне мистецтво».

У **четвертому розділі** «Концепція професійно-прикладної фізичної підготовки студентів спеціальності «музичне мистецтво» обґрунтовано розроблення та основні положення названої вище концепції.

Теоретико-методичний аналіз та результати констатувального педагогічного експерименту дозволили виділити такі складові концепції ППФП студентів спеціальності «Музичне мистецтво», а саме: особистісні, біологічні, професійні й методичні. В основу авторської концепції покладено такі концептуальні підходи: діалектичний, аксіологічний, системний, соціокультурний, структурно-функціональний, акмеологічний, синергетичний, професіографічний, діяльнісний, компетентнісний, особистісний, екзистенційний. Водночас визначена мета, завдання, принципи та умови її практичної реалізації.

Теоретичні основи розробленої концепції ППФП студентів спеціальності «Музичне мистецтво» реалізовано здобувачкою у процесі фізичного виховання шляхом варіативної зміни ряду її змістових компонентів. Для реалізації теоретичних положень концепції ППФП студентів музичних спеціальностей у закладах освіти в дослідженні розроблено технологію ППФП майбутніх фахівців музичних спеціальностей. Змістовими компонентами технології стали: мета, завдання, принципи, структурні компоненти (інформаційно-методичний, діагностично-результативний, аналітико-прогностичний, корекційно-профілактичний, критерійно-оцінювальний), етапи технології (підготовчий, основний, підтримувальний), методи, засоби й умови її практичної реалізації (організаційно-педагогічні та соціально-педагогічні), види контролю, а також критерії ефективності.

У **п'ятому розділі** «Ефективність розробленої концепції професійно-прикладної фізичної підготовки студентів спеціальності «музичне мистецтво» подано результати формульовального експерименту, тривалість якого становила один навчальний рік (2017–2018 рр.).

Загалом проведення експериментальних досліджень І. О. Асаулюк зі студентами мистецьких спеціальностей, слугує підставою для констатації фактів про покращення їхньої готовності до самостійних занять із ППФП, формування вміння самостійно організовувати та реалізовувати заняття, визначати ефективність останніх, підвищення рівня знань і навичок

самодіагностування, самоконтролю під час занять, вироблення вміння корегувати процес ППФП.

Як узагальнення отриманих результатів здобувачкою варто підкреслити високу ефективність розробленої концепції ППФП щодо студентів спеціальності «Музичне мистецтво».

У шостому розділі «Аналіз та узагальнення результатів дослідження» охарактеризовано повноту отриманих результатів. Результати проведеного дослідження підтвердили та доповнили вже відомі розробки, а також сприяли отриманню нових даних щодо проблеми, яка вивчалася. Автором на основі власних результатів і даних літератури підводяться підсумки роботи, розгорнута дискусія. На підставі ретельно виконаного огляду літератури дано пояснення змін аналізованих параметрів, логічно науково обґрунтовано індивідуальне бачення тих суперечливих питань, які стосуються досліджуваної проблеми. Охарактеризовано повноту вирішення завдань дисертаційної роботи. У ході виконання дисертаційної роботи отримано три групи результатів: такі, що підтверджують і доповнюють наявні досі розробки, а також цілком нові дані.

Висновки повністю відповідають завданням дослідження та змісту основного тексту роботи, є логічними та структурованими.

Оцінка змісту дисертації, її завдання в цілому та ідентичності змісту автореферату і основних положень дисертації. Робота складається зі вступу, шести розділів, практичних рекомендацій, висновків, списку використаних джерел (498 найменувань), 12 додатків. Загальний обсяг роботи становить 562 сторінки. Дисертація містить 106 таблиць і 45 рисунків.

Кандидатську дисертацію з теми «Швидкісно-силова підготовка семиборок 12-14 років на етапі спеціалізованої базової підготовки» захищено у 2001 році. Матеріали кандидатської дисертації у тексті докторської не використано.

Автореферат відповідає змісту дисертації і відображує головні

положення роботи.

Зауваження та дискусійні питання щодо змісту дисертації. В цілому позитивно оцінюючи рівні наукової новизни, теоретичного і практичного значення дослідження, доцільно звернути увагу і на деякі його недоліки і дискусійні питання:

1. В актуальності роботи здобувачкою при вивченні питання вдосконалення процесу ППФП студентів мистецьких спеціальностей проаналізований досвід українських науковців і представників країн СНД. У той же час науковий пласт знань зарубіжних фахівців, наприклад: Польщі, Німеччини, США та інших країн, фактично проігнорований. Тому хотілося б почути від здобувачки, які підходи, технології використовують фахівці зарубіжних країн для вдосконалення процесу ППФП студентів мистецьких спеціальностей.

2. Підрозділ 1.2 «Особливості процесу професійно-прикладної фізичної підготовки студентів різних спеціальностей» доцільніше було би викласти в контексті дискусійних питань і перспективних напрямків досліджень.

3. У розділі 2 «Методи та організація дослідження» низка загальновідомих методів описувані занадто детально, наприклад «Метод експертної оцінки», а власні наукові розробки і модифіковані Вами методики, навпаки, потребують пояснення і мають бути представлені у розділі 2 або додатках.

4. З тексту дисертації незрозуміло, які об'єктивні методики були використані дисертанткою для визначення ергономічно доцільної пози гри на інструментах. Також хотілося б почути від дисертантки, що вона вкладає в зміст поняття «ергономічно доцільна поза гри на інструментах».

5. У підрозділі 3.1 дисертантка вказує, що нормальну поставу мали 70,08 % студенток 1-го курсу. Подальший розгляд результатів аналізу постави допоміг встановити негативну тенденцію авторці до зменшення кількості студенток із нормальною поставою від 1-го до 4-го курсів. Хотілося би почути від здобувачки, в чому ж вона бачить основну причину такої

ситуації і чому не настільки ефективно впроваджуються численні корекційно-профілактичні технології в освітній простір закладів вищої освіти (ЗВО), які розроблені фахівцями раніше?

6. Частина матеріалу, яка викладена в четвертому та п'ятому розділах, підлягає під описання першого розділу.

7. Здобувачкою розроблено сучасний інформаційно-методичний проект «Пазли здоров'я», який орієнтований на підвищення рівня теоретичних знань студентів, в той же час автором не прописаний алгоритм його використання в освітньому просторі ЗВО.

8. На наш погляд, в роботі недостатньо уваги приділяється питанню використання дихальних вправ у процесі організації занять з фізичного виховання зі студентською молоддю мистецьких спеціальностей.

9. У дисертації та авторефераті зустрічаються некоректні, на нашу думку, вислови «фізкультурна освіта», «фізкультурна робота», «фізкультурна діяльність», «роботоздатність».

10. В дисертаційній роботі зустрічаються русизми, деякі орфографічні помилки та неточності посилань і скорочень.

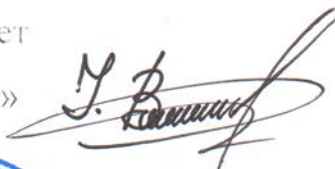
Проте, висловлені недоліки і дискусійні питання не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження. Робота виконана на достатньому науково-теоретичному і методичному рівнях, містить різноплановий і ретельно опрацьований автором новий теоретичний і практичний матеріал.

Висновок. Дисертаційна робота Асаулюк Інни Олексіївни на тему «Теоретико-методичні основи професійно-прикладної фізичної підготовки студентів мистецьких спеціальностей» є самостійним та завершеним науковим дослідженням, у якому отримані нові науково обґрунтовані результати, що у сукупності вирішують конкретну наукову проблему для сфери фізичної культури і спорту, відповідає вимогам п. 10 Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 №567 (зі змінами), а її автор заслуговує

присудження наукового ступеня доктора наук з фізичного виховання та спорту за спеціальністю 24.00.02 – фізична культура, фізичне виховання різних груп населення.

Офіційний опонент:

доктор наук з фізичного виховання
та спорту, доцент, професор кафедри
теорії та методики фізичної культури і
спорту ДВНЗ «Прикарпатський
національний університет
імені Василя Стефаника»

І. П. Випасняк

Відгук отримано 17.08.2020р.

М.С.М.